

Konya Ticaret Odası olarak Ticaret Odaları Konseyi Çalışma Programı için önerilerimiz:

- 1 – Amme Alacakları (Haziran 2012)
- 2 – TÜBİTAK Ar-Ge Destekleri (Nisan 2013)
- 3 – Elektronik Tebligat (Haziran 2012)
- 4 – Girdi Tedarik Stratejisi (Ağustos 2012)
- 5 – Karşılıksız Çekler (Nisan 2013)
- 6 – KOBİ Tanımı (Haziran 2012)
- 7 - 2012 Ekim-KOP İç ve Dış Havzadan Su Aktarımı
- 8 – Yeraltı Suyu Ölçüm Sistemleri (Nisan 2013)
- 9 – Su Kanunu (Kasım 2012)
- 10 – Yatırım Yeri Temini (Mayıs 2013)
- 11 – Konya Savunma Sanayi (Eylül 2012)
- 12 – Sosyal Güvenlik Teşvikleri (Kasım 2012)
- 13 – Tarım İhtisas OSB (Aralık 2012)
- 14 – 2023 İhracat Stratejisi Eylem Planı (Mayıs 2012)
- 15 – Demiryolların Yeniden Yapılandırılması (Mayıs 2012)
- 16 – Tüketici Konseyi (Mart 2012)
- 17 – Lojistik Sektör Raporu
- 18 - Konya-Karaman-Taşucu Demiryolu Hattı (Şubat 2012)
- 19 – KTO Meslek Komiteleri Raporu (Ekim 2012)
- 20 – Sektörel Bakımından Tahsilat Süreleri (Ağustos 2013)

1 – Amme Alacakları (Haziran 2012)

2011 yılında yürürlüğe giren torba yasa ile 6111 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı ile vergi ve sigorta prim borçlarına yeniden yapılandırma getirilmiştir. Ancak zorlaşan ekonomik koşullar ve ticari şartlar nedeniyle birçok işadamız borçlarını geri ödeyememiştir. Bunun sonucunda mükelleflerimizin talepleri doğrultusunda borç yeniden yapılandırmanın tekrar gündeme getirilmesi gerekmektedir.

2 – TÜBİTAK Ar-Ge Destekleri (Nisan 2013)

TÜBİTAK Kanun tasarısı ile araştırma geliştirme faaliyetlerine yönelik verilen desteklere ilişkin odamız görüş ve önerileri şu şekildedir:

A - Gıda, Tarım ve Hayvancılık: Sulama teknolojilerinin geliştirilerek israfın önlenmesi ve mevcut kaynakların verimli kullanılması, Hayvancılık sektörüne yönelik olarak düzenleyici ve denetleyici bir üst kurulun (EPDK gibi) oluşturulması ve Kurulun gözetiminde yerli ırk ıslah çalışmalarının arttırılarak verimliliğin arttırılması, Organik Tarımın yaygınlaştırılması, Enerji ithalatını azaltmaya yönelik olarak “Enerji Tarımı” uygulamalarının yaygınlaştırılması,

B - Enerji: Konya'nın önemli bir sorunu olan hava kirliliğini önlemeye yönelik olarak Yenilenebilir Enerji Kaynaklarına yönelik teknolojilerin yaygınlaştırılması,

C - Makine: Sektörel gelişim adına Tarım Kredi Kooperatifleri örneğinde görüldüğü üzere fon kaynağının oluşturulması,

D - Kimya: Sektörel ara girdi ithalatını azaltmaya yönelik olarak yenilikçi uygulamaları desteklenmesi, Sektöre rekabetçi bir yapı kazandırmak adına bir Ar-Ge Merkezinin kurulması,

E - Ulaştırma: Karayolu ağırlıklı ulaşım sisteminin diğer ulaşım modlarını da kapsayacak şekilde yaygınlaştırılması,

F - Otomotiv: Sektörel ar-ge altyapısının geliştirilmesi ve OEM ürünlerin üretimine yönelik olarak teşvik sağlanması, Son dönemde gündemde olan “Yerli Otomobil” üretimini teşvik tedbirlerinin alınması.

3 – Elektronik Tebligat (Haziran 2012)

Elektronik tebligatın İdarenin sistemi vasıtasıyla hizmet sağlayıcılar aracılığı ile muhabata gönderilmesi ve hizmet sağlayıcıların tüm süreçleri kontrol altında tutmak üzere kayıt altına alınması ile ilgili bilgi mevcuttur.

Ancak gönderilen tebligatta alım yapıldıktan sonra antivirüs, firewall veya mail sunucusunun ayarları gibi nedenlerden dolayı muhatap görmeden silinme, erişime engellenme durumları ortaya çıkabilir. Buna yönelik olarak muhatabın gönderilen tebligattan haberi olması adına hizmet sağlayıcı tarafından internet üzerinden bir kontrol sistemi kurulabilir. Bu sistem sayesinde gelen tebligatlar silinse dahi kurulan panel üzerinden

görülebilecektir

4 – Girdi Tedarik Stratejisi (Ağustos 2012)

Girdi Tedarik Stratejisinin amacı, sanayinin ihtiyaç duyduğu ve teknoloji gerektiren girdilerin tedarikini sürekli kılınması ve güvenliğinin sağlanması, ihracatta rekabet gücünün artırılması, üretilen katma değer in fazlaştırılması olarak sıralanabilir.

Bu kapsamda GİTES içerisinde belirli mallarda cari açığı azaltmaya yönelik yurtdışında üretilebilecek ürünler kapsam dışında bırakılmamalıdır.

Tecil ve terkin sisteminde KDV iade sürecinin etkinleştirilmesi ihracatçılarımız için önemli bir adım olacaktır. Çünkü birçok ihracatçımız KDV iadelerinde Maliye'den tahsilatta sıkıntı çekmektedir.

Demir-Çelik Eylem Planında 2.4. maddesinde gemi hurdasına ilave olarak ikinci el otomobil ve atıl fabrika tesislerinin dönüştürülmesi de eklenmelidir.

Makine Eylem Planında 3.3 maddesinde yer alan servo valf ve servo motorun yanı sıra Otomotiv sektörüne yönelik olarak motor kontrol ünitesi ve motor hız sürücüler i imalatı da eklenmelidir.

Kimya Sektörü Eylem Planında 7.1. maddesinde yer alan titanyum dioksit maddesinin yanı sıra Boya sektöründe kullanılan ve çoğunlukla ithal edilen PVA, renk pigmentleri, EVA ve yardımcı katkı maddeleri eklenmelidir.

Tarım Eylem Planında hububat ve saman üretimindeki azalmaya paralel olarak hayvancılığın gelişimi adına kaba ve kesif yem ithalatına izin verilmelidir.

5 – Karşılıksız Çekler (Nisan 2013)

Çeklere ilişkin hapis cezasının kaldırılması kendini Merkez Bankası verilerinde de göstermektedir. Merkez Bankası verilerine göre 2011 yılında 47 bin adet çek karşılıksız çıkarken 2012 yılında bu rakam yaklaşık 400 bine yükselmiştir. Çeke ilişkin hapis cezasının kaldırılarak yerine idari para cezası getirilmesi, Çek'teki caydırıcılığı kaldırmış ve adeta adi senet hükmüne sokmuştur. Bu bakımdan, çeklere ilişkin caydırıcı hükümler getirilmesi önem arz etmektedir.

6 – KOBİ Tanımı (Haziran 2012)

Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı bünyesinde yapılan KOBİ Tanımı, Nitelikleri ve Sınıflandırılması hakkında hazırlanan yönetmelikte öngörülen değişikliklere ilişkin Odamız görüş ve önerileri şu şekildedir:

Türkiye’de kurumlar arasında var olan KOBİ tanımı konusunda farklı tanımlamalar bulunmaktadır. KOBİ tanımında bulunan farklılıklar aşağıda yer almaktadır:

Tablo 2. Kurumlara göre KOBİ tanımları

Sıra	Kurum	KOBİ Tanımı
1	KOSGEB Başkanlığı	1-50 işçi çalıştıran imalat sanayi işletmeleri küçük
2	Halk Bankası	Teşvik Belgeli KOBİ: 1-150 işçi çalıştıran, sabit yatırım tutarı 100 milyon TL’yi geçmeyen Normal KOBİ: 1-250 işçi çalıştıran, sabit yatırım tutarı 400 milyon TL’yi geçmeyen imalat sanayi işletmeleri
3	EXIMBANK Tanımı	Bir veya birden çok gerçek veya tüzel kişiye ait olup, 500’den az çalışanı olan bağımsız işletmelerdir. Bu işletmelerin bağımsız kabul edilmesi için sermayesinin; - %25’i ve daha fazlası başka bir şirkete/kuruluşa ait olmamalı, - %25’i veya daha fazlası başka bir şirkete/kuruluşa aitse, şirket/kuruluş grubunun toplam çalışan sayısı 500’den az olmalıdır.
4	Hazine Müsteşarlığı Tanımı	İmalat sanayinde faaliyette bulunan ve yasal defter kayıtlarında arsa ve bina hariç net sabit yatırım tutarı 400 milyon TL’yi aşmayan, - 1-9 işçi çalıştıran işletmeler çok küçük ölçekli, - 10-49 işçi çalıştıran işletmeler küçük ölçekli, - 50-250 işçi çalıştıran işletmeler orta ölçekli
5	DTM Tanımı	İmalat sanayinde faaliyette bulunan ve 1-200 işçi çalıştıran, gerçek usulde defter tutan, arsa ve bina hariç sabit sermaye tutarı bilanço net değeri itibariyle 2 milyon dolar karşılığı TL’yi aşmayan işletmeler

6	Türkiye küçük ve orta ölçekli işletmeler serbest meslek mensupları ve yöneticileri vakfı (TOSYÖV) Tanımı	- 1-5 işçi çalıştıran işletmeler çok küçük ölçekli, - 5-100 işçi çalıştıran işletmeler küçük ölçekli, - 100-200 işçi çalıştıran işletmeler orta ölçekli
7	AB Komisyonu Tanımı	- Küçük İşletme: en fazla 50 işçi – yıllık satış cirosu 7 milyon Euro veya sabit sermaye tutarı 5 milyon euroyu geçmeyen - Orta Ölçekli İşletme: 250’den az işçi, yıllık satış cirosu 40 milyon Euro veya sabit sermaye tutarı 27 milyon euroyu geçmeyen, - Mikro ölçekli işletme: 10’dan az işçi çalıştıran.

Uygulanan bu farklı uygulamalar bu yönetmelik kapsamında ve Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı himayesinde tek bir çatı altında toplanarak standart ve herkes tarafından kullanılabilir bir KOBİ sınıflandırılması oluşturulmalıdır.

KOBİ’lerin sınıflandırılmasında istenen yıllık net satış hasılatı kıstasının yükseltilmesi, daha çok firmanın KOBİ statüsüne girmesini sağlayacak ve böylece bu sınıflandırmaya dayalı olarak verilecek hibe ve teşviklerden daha çok firma yararlanabilecektir.

Yönetmelik kapsamında yapılan değişiklikler Yönetmeliğin güncel duruma uyarlanması açısından olumlu bulunmaktadır.

Ayrıca, ortak işletmeler içerisinde eskiden geçen “Kamu yatırım şirketleri” yeni kanunla birlikte herhangi bir sınırlamaya tabi olmadan ortak şirket olarak nitelendirilmiştir. Kamu yatırım şirketleri için asgari miktarın 2 milyon TL’den 8 milyon TL’ye çıkarılması da kamu yatırım şirketlerinde daha büyük ölçekli firmaların yer alacağını göstermektedir.

7 – KOP, İç ve dış havzalardan su aktarımı (Ekim 2012)

Konya Ovası Sulama Projesi kapsamında yapılan projelere alternatif su kaynaklarını eklenmesi gerekmektedir.

Havza dışından su transferi için iki önemli su kaynağı karşımıza çıkmaktadır. Bunlardan birisi Adana’da bulunan Seyhan nehrinden beslenen Çatalan Barajı, diğeri ise Kızılırmak nehrinden beslenen Hirfanlı Barajıdır. Konya Kapalı Havzasından geçen, Ceyhan-Kırıkkale

Ham Petrol Boru Hattı'nın varlığı ve hat güzergahının Çatalan Barajı ve Hirfanlı Barajı sınırından geçiyor olması, diğer alternatiflere nazaran üstünlük sağlamaktadır.

Ham Petrol Boru Hattına paralel döşenecek su boru hatlarının döşenmesi, havza dışından su aktarımını daha uygun ve uygulanabilir olduğu görülmektedir.

Konya Kapalı Havzası, Aksaray, Karaman, Konya ve Niğde illerini kapsamakta ve toplam 6,1 milyon hektarlık araziye kapsamaktadır. Havza, Türkiye'de yıllık yağış ortalaması en düşük alanlarından birisidir. Yıllık yağış ortalaması Karapınar ve çevresinde en az olup 284 mm/yıldır. Son yıllarda artan nüfus, dünyadaki gıda üretimine ilişkin olumsuz beklentiler ve makinalı tarımın artması tarım ürünleri üretimini artırmıştır. Sulu tarımın kuru tarıma göre karlılığının daha fazla olması bölgede ruhsatsız kuyu sayısının 100 bine çıkmasına neden olmuş bunu takiben yıllık su tüketimini artırmıştır. Yeraltından çekilen su miktarı her geçen yıl artmakta, yer altı su seviyesi yağışın normal seyrinde olduğu yıllarda yılda ortalama 3 metre düşüş göstermiştir.

Konya Kapalı Havzasında, Mavi Tünel, Suğla ve Gemboş projeleriyle havzanın bir bölümünü sulama ihtiyacı karşılanmıştır. Havza kapsamında toplam 14 baraj, 5 depolama ve 32 gölet ile 8,19 milyar metreküp depolama suyu, 1,23 milyar metreküp sulamaya verilecek su ve 142 milyon metreküp içme suyu kullanılması planlanmaktadır.

Türkiye'de 465.913 hektar toplam rüzgar erozyonu alanı tespit edilmiş olup bunun %69'unu oluşturan 322.474 hektar arazi Konya sınırları içerisinde yer almaktadır. Konya içinde en fazla rüzgar erozyonu sorunuyla karşı karşıya kalan bölge 103.000 hektarlık alanı ile Karapınar ve çevresidir.

Türkiye'de boru hatları ile su getirmede önemli iki proje bulunmaktadır. Bunlardan ilki, Melen Çayı'ndan Ankara'ya su getiren proje iken diğeri Kızılırmak'tan İstanbul'a su getirme projeleridir.

Ankara'ya yapılan proje ile Kızılırmak Nehri üzerinde bulunan Kesikköprü Barajından 128 km uzunluğunda 3 adet boru hattı ile su getirilmiştir.

İstanbul'a yapılan proje ile su Melen Çayı'ndan getirilmiştir. Proje kapsamında 182 km'lik boru hattı, arıtma tesisleri ve boğaz geçişi yer almaktadır. Proje ile İstanbul'a yılda 1,18 milyar metreküp su getirilmesi planlanmaktadır.

Konya'ya Havza dışından getirilebilecek alternatif kaynaklar ise şunlardır: Seyhan Nehri, Kızılırmak Nehri, Ermenek Göksu Çayı, Manavgat Çayı, Karasu Nehri, Porsuk Çayı, Sakarya Nehri.

Ham Petrol Boru Hattının üstünlüğünden dolayı bölgeye havza dışından getirilebilecek en uygun kaynaklar; Kızılırmak Nehri üzerindeki Hirfanlı Barajı ve Seyhan Nehri üzerinde bulunan Çatalın Barajıdır. Her iki bölgede Karapınar bölgesine kuş uçuşu 160 km mesafededir.

Bu kaynakları diğer kaynaklardan üstün kılan özellikleri ise; Mavi pınar su boru hatlarının mevcut Ceyhan-Kırıkkale Ham Petrol Boru Hattı güzergahından geçirilebilmesi, iki nehrin debilerinin yüksekliği ve suyun alınacağı yerlerin acil çözüm bekleyen Karapınar ilçesi ile Tuz Gölünü çevreleyen ilçelere yakınlığıdır.

8 – Yeraltı Suyu Ölçüm Sistemleri (Nisan 2013)

Devlet Su İşleri Yeraltı Suyu Ölçüm Sistemleri Yönetmeliği kapsamında Odamız görüş ve öneriler şu şekilde sıralanmaktadır.

Sayaçların satış sonrası tamir, bakım gibi servis hizmetleri satışı yapılan il bazında firma tarafından oluşturulacak yetkili servisler aracılığıyla verilmelidir. Ölçüm sisteminin arızalanması veya hasar görmesi halinde DSİ'ye haber vermek şartı ile arızalı ölçüm sistemi sökülür, yerine sayaç servisi tarafından geçici sayaç takılır, arızalı sayacın tamir edilmesinden sonra DSİ yetkililerinin bilgisi dahilinde tekrar takılması gerçekleştirilir. DSİ 167 sayılı Kanuna uygun olarak bu yönetmelikte yer alan hükümlerin uygulanıp uygulanmadığının tespit etmek ve yürütülmesini sağlamak için ölçüm sistemlerinin kontrolünü yapar veya yaptırır. Üçüncü derecede öncelikli havza ve alt havzalar: Yeraltı suyu seviye düşümleri gözlenmeyen ve yeraltı suyu rezervi çekim ilişkisi açısından da problem yaşanmayan sahalardır. Bu sahalarda da DSİ tarafından yeraltı suyunun izlenmesi bakımından ölçüm sistemi kurulacaktır.

9 – Su Kanunu (Kasım 2012)

Su Kanunu Taslağına ilişkin Odamız görüş ve öneriler şu şekildedir:

1. Havza su tahsisi planlamasının merkezden tek bir kurum tarafından yapılması yerine yerel-kullanıcı kesimlerin görüşlerinin alınacağı bir ortamın sağlanması temin edilmelidir. Bu amaçla; Havza Su Tahsis heyetlerinin oluşturulmasında her havza için tabana yayılmış, temin

edici, kullanıcı ve bilimsel kişi, kamu ve sivil toplum kurum ve kuruluşların karar verme sürecine katılmasını sağlayacak şekilde oluşturulması uygulanabilirlik açısından elzem görülmektedir.

2. Havzalar arası su transferinde ülke için tarımsal önemi yüksek ve su varlığı düşük bölgelerin öncelikli değerlendirilmesi ve uygulamaların yürütülmesi düşünülmelidir.

3. Su kullanım ücretleri de havzaların kendi özel durumları ve sulama maliyetlerini dikkate alacak şekilde dikkatlice planlanmalıdır.

4. Sulama havzalarının belirlenmesi sırasında GTHB tarafından Türkiye Tarım Havzaları Üretim ve Destekleme Modeli kapsamında hazırlanan 30 tarım havzası ile 26 su havzalarının entegre edilmesi önem arz etmektedir.

5. Su Kanunu ile ilgili mevzuatın birincil ve ikincil mevzuatın AB Mevzuatı'na göre hazırlanması yerine kendi özel şartlarımız da dikkate alınmalıdır. Çünkü AB ülkelerinin birçoğu su ve yağış varlığı bakımından Türkiye'den farklılık arz etmektedir.

6. Su Kanunu'nda tarımsal su temini ve kullanımı ile birlikte evsel ve endüstriyel su temini ve kullanımı da teminat altına alıcı yaklaşımlar sergilenmelidir.

10 – Yatırım Yeri Temini (Mayıs 2013)

Yatırım yeri tahsisinde özellikle, kamulaştırmalarda kurumlar arası yaşanan koordinesizlik yatırım sürecini uzatmaktadır. Kamulaştırmanın yanı sıra Türkiye'de altyapını yapılmasından sorumlu kuruluşların da yatırım yerini dikkate almayan uygulamaları, yatırım yeri belirlenmesi ve yatırımların uygulanması sürecinde birçok sıkıntıyı beraberinde getirmektedir.

Ayrıca, bir önceki teşvik sisteminde 4. Bölgede olan Konya, yeni teşvik sisteminde 3. Bölgede yer alması, Konya'ya yapılacak potansiyel yatırımların önünü kesmektedir.

11 – Konya Savunma Sanayi (Eylül 2012)

Konya savunma sanayi alanında faaliyet gösteren birçok firma bulunmasına rağmen, üretici firmaların yoğun olduğu yer Beyşehir ilçesidir. İlçeye bağlı Huğlu, Üzümlü ve Gencek kasabalarında 1960'lı yıllarda tüfek üretimi köy evlerinin altında kurulan atölyelerde başlamış, ardından Huğlu ve Üzümlü'de kurulan kooperatifler sektör için itici güç olmuştur. Hali hazırda Beyşehir'de 3 kooperatif, 137 şirket ve 17 şahıs firması ile sektör faaliyet

göstermektedir.

Beyşehir'deki firmalar aylık 30.000 adet tüfek üreterek, 7.000 kişi istihdam ederek ilçe vergi dairesinin %47'lik vergi potansiyelini karşılayarak bölge ekonomisini ayakta tutar durumdadır. Beyşehir Silah Sanayicileri ve İş adamları Derneği (BEYSİSAD) tarafından 2010 yılında hazırlanan rapora göre sadece Beyşehir'in Üzümlü ve Huğlu kasabaları Türkiye'deki av tüfeği üretiminin %70'ini gerçekleştirmiş, 70 milyon TL civarında yatırım ile 30 milyon TL ihracat gerçekleştirmişlerdir. Konya, sahip olduğu 3. Ana Jet Üssü Komutanlığı bünyesindeki teknik personel ile Ar-Ge çalışmaları için yeterli donanıma sahiptir. Konya Savunma Sanayiine yönelik altyapısı ile önemli merkezlerden biri olma potansiyeline sahiptir.

Döküm Sanayi, üretmekte olduğu pik döküm, çelik döküm, sfero döküm ve temper döküm türündeki 4 ana mal ile savunma sanayine de hizmet vermektedir. Konya'da döküm sanayinde faaliyet gösteren yaklaşık 450 firma bulunmaktadır ve bunlardan 12 tanesi büyük ölçekli firmalardır. Konya yaklaşık 150.000 ton üretim kapasitesi ile Türkiye'nin toplam döküm üretiminin %12'sini karşılamaktadır. Konya'da döküm sanayi, yapılan yatırımlar sonucunda hızla gelişerek ürün çeşitliliğini ve kalitesini artırmaktadır. Bu çerçevede savunma sanayinin kullandığı havan parçaları, mermi, roket başlıklarında kullanılan alüminyum parçalar vb. Konya'da üretilebilmektedir. Bu malzemeler de savunma sanayinin ihtiyaç duyduğu ürünler olduğu için bu potansiyel değerlendirilebilir.

Sonuç olarak; Konya'da savunma sanayine yönelik olarak önemli bir potansiyel bulunmaktadır ve bu potansiyel en iyi şekilde değerlendirilmelidir. Bu çerçevede Konya'daki firmalar savunma sanayine yönlendirilmelidir. Bunun için;

- Başta belirlenen üç sektördeki firmalar başta olmak üzere, savunma sanayi potansiyeli konusunda firmalarımız bilgilendirilerek bu alanda üretim ve yatırım yapmaya yönlendirilmeli,

- Yeni savunma teknolojileri ve Ar-Ge konusunda Konya'daki firmalar teşvik edilmeli,
- Konya'da savunma sanayi alanında yatırım yapacak firmalara devlet tarafından istihdam üzerindeki vergi yükünü ve maliyetleri düşürecek özel destekler sağlanmalı,

- Uluslararası alanda düzenlenen savunma sanayi fuarlarına Konya'daki firmaların katılımı sağlanmalı ve KTO-TÜYAP Fuar Merkezi'nde savunma sanayi fuarının açılması için

girişimde bulunulmalıdır.

12 – Sosyal Güvenlik Teşvikleri (Kasım 2012)

Çok tehlikeli sınıfta yer alan, katma değeri yüksek, yıllık 36.000 günden fazla prim ödeyen ve SGK'ya borcu bulunmayan, maliyeti yüksek İş Sağlığı Güvenliği tedbirleri alan firmalara yıl sonu toplam PEK tutarından ek SGK prim teşviki verilmesi, tahakkuk ettirilen yıl sonu toplam vergi matrahından ek KDV indirimi uygulanması; Sosyal Güvenlik Destek Primi işveren payının işçi payı seviyesine düşürülmesi kayıtlı istihdamın teşvikine, düşük kazanç bildiriminin önlenmesine ve tahsilatların artırılmasına katkı sağlayacaktır.

13 – Tarım İhtisas OSB (Aralık 2012)

Konya, Türkiye'nin önemli tarım kenti olmasının yanı sıra birçok tarımsal makine kullanımında da öncü durumdadır. Konya'da en fazla kullanılan tarımsal makine tarım arabası olarak kullanılan römork'tur. Römork'un ardından ise yağmurlama makinesi ve kimyevi gübre dağıtma makinesi gelmektedir.

Konya'nın tarımsal makine bakımından Türkiye'de sıralamasında ilk sırada olduğu tarımsal ürünler aşağıdaki tabloda yer almaktadır.

Tablo 3. Konya'nın Makine Bakımından Türkiye Genelinde 1. Olduğu Makineler

Sıra	Ürün Adı	Üretim Miktarı
1	Römork (Tarım arabası)	62.470
2	Yağmurlama makinası	33.679
3	Kimyevi gübre dağıtma makinası	31.420
4	Kombine hububat ekim makinası	26.598
5	Traktör - iki akslı (51-70 Bg)	25.833
6	Kuyruk milinden hareketli pulverizatör	22.718
7	Krema makinası	18.460
8	Traktörle çekilen hububat ekim makinası	13.502
9	Diskli traktör pulluğu	11.045
10	Diskli anız pulluğu (vanvey)	6.784
11	Pancar sökme makinası	3.628
12	Saman aktarma-boşaltma makinası	3.522
13	Kulaklı anız pulluğu	2.758
14	Set yapma makinası	2.748
15	Sap toplamalı saman yapma makinası	1.971
16	Kombine pancar hasat makinası	1.083
17	Selektör (sabit veya seyyar)	393
18	Biçerdöver (6-10 yaş)	265

Kaynak: Türkiye İstatistik Kurumu

2000 yılında Konya’da 44 bin 377 adet traktör üretilirken, 2005 yılında bu rakam 45 bin 766 adet; 2007 yılında ise üretilen traktör sayısı 47 bin 543 adete yükselmiştir. Türkiye genelinde 2007 yılında 1 milyon 56 bin 128 adet traktör üretilirken, Orta Anadolu’da 118 bin 593 adet üretilmiştir.

Yeni girişimciliğe yönelik verilen desteklerin yanı sıra mevcut girişimcilerin de iş olanakları kolaylaştırılmalıdır. İlçe merkezlerinde fabrika kurmak isteyen bir girişimci metrekaresi 13 TL’den arsa bulabilirken Organize sanayi bölgelerinde bu fiyat 75 liraya kadar yükselmektedir.

İl merkezinde yer alan organize sanayi bölgeleri ilçelerde yer alan sanayi bölgelerine göre daha verimli işletilebilmektedir. İlçelerde %25 verimle çalışan tesisler il merkezlerinde %100 kapasite oranlarına kadar ulaşabilmektedir. Ayrıca il merkezinde kurulu bulunan sanayi altyapısı, işletmelere üretimde kullanacakları malzemelerin tedarikinde de kolaylık sağlayacaktır.

Sektörün Konya’da kurulu altyapısı ve Türkiye tarım makineleri ihracatının %50’sini tek başına karşılamasından dolayı, sektör Konya’da oldukça güçlü konumdadır. Bu bakımdan sektör firmalarının daha verimli çalışabilmeleri için Konya merkezinde kurulacak bir ihtisas organize sanayi bölgesi kurulması gerekmektedir. Organize sanayi bölgelerinin sunduğu avantajlardan yararlanacak sektördeki firmaların il merkezinde parçalı olan yapısını da değiştirecektir.

Kurulması düşünülen ihtisas organize sanayi bölgesi için en uygun yerin ise Aksaray Yolu Aslım Mevkiinde yer alan yaklaşık 1,3 milyon metrekareselik alan, TÜYAP Fuar Merkezi, Konya Organize Sanayi Bölgesi ve Havaalanına yakınlığı ile önemli bir alan olarak göze çarpmaktadır.

14 – 2023 İhracat Stratejisi Eylem Planı (Mayıs 2012)

2023 İhracat Stratejisi Eylem Planı kapsamında hazırlanan stratejilere ilave olarak Odamı görüş ve önerileri şu şekildedir:

- Yurtdışı fuar katılım desteklerine ilave olarak konaklama, araç kiralama ve tercüman hizmetleri destekleri de ilave edilmelidir.
- Mikro ve orta ölçekli ihracat yapan firmalara yönelik olarak faiz destekli kredi kullanımı yeniden ihdas edilmeli ve geri ödemesizlik süresi 6 aydan 12 aya çıkarılmalıdır.

- Genel ve sektörel ticaret heyetlerine sunulan desteklerin bireysel seyahatlere de tanınması ve özellikle stratejik öneme sahip sektörlerde uygulanması önem taşımaktadır.

- İstanbul'un uluslararası bir moda fuar, ticaret ve alışveriş merkezi olması yönündeki eylem planına, çeşitli sektörlerde öne çıkan illerin de sektörlerinde uluslararası bir merkez olması eylem planında yer almalıdır. Örneğin, Konya için Tarım sektörü, Erzurum-Kars bölgesi için hayvancılık, Antalya bölgesi için turizm sektörleri seçilerek, diğer sektörlerle yönelik olarak hedefler belirlenmelidir. Ayrıca, 2023 vizyonu kapsamında konulan 500 milyar dolarlık ihracat hedefine yönelik olarak İstanbul dışında diğer gelişim merkezlerinin de belirlenmesi ve sektörel olarak Strateji Eylem Planına dahil edilmesi gerekmektedir. Ayrıca, İstanbul'un yeni çevre planına göre İstanbul dışına çıkarılması öngörülen sanayi tesislerine paralel olarak belirlenen olası gelişim alanları da göz önüne alınmalıdır.

- İhracat Bilgi Platformu'nda web sitesinde dünya piyasaları ve özellikle hammadde fiyatlarının gelişim seyrinin düzenli olarak üretici/ihracatçı firmalara duyurulması da, firmaların küresel olarak gelişen olaylara anında tepki vermelerine ve diğer ülkelerle daha rekabetçi bir yapıda rekabet etmelerine yardımcı olacaktır.

- Girişimci Bilgi Sistemi, bir web portalına aktarılarak herkesin erişimine açık olmalı ve özellikle burada, yatırıma uygun sektörler, fizibilite raporları, destekler ve hibeler gibi konular kolayca erişilebilir olmalıdır.

- Mersin'de kurulacak bir konteyner limanına ilave olarak, Mersin'in gelişimine paralel olarak Taşucu ve İskenderun Limanlarının da kapasitelerinin artırılması gerekmektedir. 500 milyar dolarlık ihracat hedefinde Mersin Limanının şu anki kapasitesi yeterli olmamakta ve Mersin'e yakın diğer limanları da Strateji Eylem Planı kapsamında değerlendirilmesi gerekmektedir.

Organize sanayi bölgeleri ve büyük fabrikaların demiryolu aracılığıyla limanlara bağlanması konusunda özel sektörün bağlantı hatlarını yapmasına yönelik olarak verilecek teşvik öncesinde, demiryolları yapımında özel sektör yatırımlarının önünü açacak düzenlemenin yapılması ve demiryolu yapım sürecine özel sektörün dahil edilmesi bağlantı hatların oluşturulmasında ve yeni demiryolu hattı yapımında daha etkili olacaktır. Bu kapsamda, öncelikle demiryolu yapım-inşa ve işletme sürecinde özel sektörün katılımın sağlayacak bir yasal düzenlemenin yapılması ve ihracat eylem planına dahil edilmesi daha faydalı olacaktır.

15 – Demiryolların Yeniden Yapılandırılması (Mayıs 2012)

Kamu Tüzel Kişileri ile Ticaret Siciline kayıtlı anonim şirketlerin demiryolu altyapısı yapma ve tren işletmeciliği hakkı, limited şirketlerin de kapsam dahiline alınması gerekmektedir. Yeni Türk Ticaret Kanununa bakıldığında anonim şirket ile limited şirket arasında fazla farklılık bulunmamaktadır. Aynı şekilde dünyada şirketlerin statüsündeki genel eğilim, birçoğunun limited şirket olması, kapsamında genişletilmesini gerekli kılmaktadır.

Türk Demiryollarının özel sektöre açılması, demiryolu ulaştırmasını rekabetçi bir yapıya kavuşturulmasında önemli bir role sahip olacaktır. Ayrıca, TCDD'ye sadece denetleme görevi verilmesi ve Özel sektörün demiryolu altyapı inşa etme ve tren işletme görevi verilmesi, demiryolu taşımacılığının gelişimine büyük katkı sağlayacaktır. Ancak, TCDD bünyesinde olan TÜVASAŞ (Türkiye Vagon Sanayi A.Ş.), TÜDEMSAŞ (Türkiye Demiryolu Makinaları Sanayi A.Ş.), TÜLOMSAŞ (Türkiye Lokomotif ve Motor Sanayi A.Ş.) firmalarının kanunla Hazineye devredilmesi, tekrar kamu sektöründe kalacağını göstermektedir. Firmalar, kamu sektöründe hantal bir yapıdadır ve firmaların kamuda kalması hantal işleyişin devam etmesini sağlayacaktır. Bu nedenle firmaların, kanunun yürürlüğe girmesinden itibaren özelleştirme sürecine dahil edilmesi gerekmektedir. Firmaların Türkiye'deki tekel konumları nedeniyle özelleştirme sürecinde ilgili firmaları cazip hale getirecektir. Bununla birlikte ilgili firmalarda söz konusu olan hantal yapı, özelleştirme sonucunda daha rekabetçi bir yapıya kavuşacaktır.

16 – Tüketici Konseyi (Mart 2012)

Hakem heyetleri belli başlı konularda bilirkişilere müracaat etmelidir. Bir bilirkişi listesi olmadığından hakem heyetleri sıkıntı çekmekte ve bilirkişi ücretleri düşük tutulmaktadır. Ücret düzeyinin düzeltilmesinin yanı sıra Ticaret Odalarının da bilirkişi listelerine eklenmesi gerekmektedir.

17 – Lojistik Sektör Raporu

Odamızın da ortak olduğu "TR52 Konya-Karaman Bölgesi Lojistik Stratejisi Planı Önhazırlık Raporu" projesi kapsamında lojistik hizmeti alan ve lojistik hizmeti sağlayan firmalara anket çalışması yapılarak sektörün sorunları doğrudan birincil elden elde edilmeye çalışılmıştır.

Bu kapsamda 404 lojistik hizmeti alan, 61 lojistik hizmeti sağlayan firma ile yüz yüze görüşülerek anket çalışması uygulanmıştır. Hizmet alan firmaların yaşadığı belli başlı sorunlar şu şekilde sıralanmaktadır: Nakliye maliyetlerinin yüksekliği, limanlara uzak kentlere navlun desteği verilmemesi, zamanında teslimat yapılamaması ve nakliye aracı bulma sorunu.

Anket kapsamında lojistik hizmeti sağlayan firmaların yaşadığı sorunlar ise şu şekilde sıralanmaktadır: Araç bakım ve tamir yapılacak yer, daha az bürokrasi, nakliye fiyatlarının

standart olması olarak sıralanmaktadır.

Konya'nın demiryolu taşımacılığında yaşadığı sorunlar kısaca şu şekildedir:

A – Konya'nın limanlara uzak olması, yapılan ihracatta artı bir maliyet getirmektedir. Ayrıca, 40'lık konteynerlerin karayollarında geçişine izin verilmemesi, Konya-Mersin arası yapılan taşımacılığın önemli randa engellemektedir. Getirilen yeni yönetmelik ile karayolu taşımacılığında %2'lik tolerans sağlanması olumlu bir gelişme olarak karşımıza çıkmaktadır.

B – Karayoluna göre daha az maliyetli olan demiryolu taşımacılığında ise, Konya Gümrük Müdürlüğünde mührün sıkılmayıp Horozluhan İstasyonuna yönlendirilmesi ve ayrıca, beher başına 75 TL harç uygulanması gibi sanayici açısından büyük sorunlarla karşı karşıya kalınmaktadır.

C – Konya'nın denize uzaklığı taşıma maliyetlerine de yansımaktadır. Gümrüğü yapılmış ihracat mallarının iç destinasyonlardaki taşımalarda tren vagon fiyat uygulaması ve tırlarda mazot fiyatına ihracat teşvikinin verilmemesi, Konya gibi iç bölgelerin ihracat olanaklarını sınırlandırmaktadır

Gümrüklü ihracat malını vagonla Mersine taşımının maliyeti 500 TL olması gertekirken 950 TL'ye ancak taşınabilmektedir. Halbuki, Mersin'in Konya'ya ve Kayseri'ye aynı mesafede olmasına karşılık Kayserili sanayiciler demiryolu taşımacılığında ihracat teşviklerinden yararlanabilmektedir.

18 - Konya-Karaman-Taşucu Demiryolu Hattı (Şubat 2012)

Konya'da hali hazırda ticari işlemler ve özellikle dış ticaret, karayolu vasıtasıyla yapılmaktadır. Ancak, demiryolu yük taşımacılığının da geliştirilmesi gerekmektedir. hali hazırda Mersin üzerine bulunan hat, tek yönlü olması ve daha çok sinyalli olarak yapılan mevcut taşımacılığın ağır işlemeden dolayı verimli bir şekilde kullanılamamaktadır.

Bu kapsamda, Konya demiryolu yük taşımacılığının geliştirilmesi için iki alternatif bulunmaktadır. Bunlardan ilki, mevcut Mersin demiryolu hattına ikinci bir hattın döşenmesi ve karşılıklı seferlerle taşımacılığın rahatlatılmasıdır. İkinci seçenek ve daha uygun maliyetli seçenek ise Konya-Karaman demiryolu hattından bir kesikle Taşucu'na yeni bir hattın döşenmesidir.

İkinci seçenek, hem mesafeyi kısaltacağı gibi Ulukışla'dan itibaren sorun yumağı halien gelen demiryolu ulaşımını rahatlatacaktır.

19 – KTO Meslek Komiteleri Raporu (Ekim 2012)

Mevzuat kapsamında yaşanan sorunlar ise ana hatları itibariyle Yeni Türk Ticaret Kanunu, Borçlar Kanunu, Çek Yasası üzerinde yoğunlaşmaktadır. Sektöre özgü mevzuat sorunları şu şekilde sıralanabilir:

- Hayvancılık – Türk Gıda Kodeksi Peynir Tebliği,
- İnşaat ve Kereste üretimi – Kamu ihaleleri,
- Yük Taşımacılığı – K Belgesi ve TIR Karnesi uygulamaları,
- Komisyoncular – Yeni Hal Yasası,
- İnşaat ve Mobilya – KDV Sorunu,
- Yük taşımacılığı ve Züccaciye – Karayolları Tonaj Uygulaması.

Toplantılarda sektörlere yönelik tespit edilen sektörel sorunlar şu şekildedir:

Tarım ve Hayvancılık: Türk Gıda Kodeksinde peynire ilişkin hüküm bulunmamaktadır. Bu bakımdan peynirin kodeks içerisinde alınması ve standardın belirlenmesi gerekmektedir.

Mühendislik: Sektörün mevzuat değişikliklerinden habersiz tutulması ve sık mevzuat değişikliği yaşanması, merkezi-yerel yönetimlerde sektöre yönelik çok başlı bir yapının olması, Branşlaşmada 3. Dörtlü dönem yerine 2. Dörtlü dönemin de getirilmesi gerekmektedir.

Tarım Makinaları: Hibelerin doğrudan çiftçilere verilmesi, sektörün tahsilatını güçleştirmektedir. Bundan dolayı, hibeler doğrudan çiftçilere verilmesi yerine harcamayı takiben fatura bazında desteklerin verilmesi gerekmektedir.

Toptan Gıda ve Tüketim Malları: Denetimlerde cezaların artırılarak caydırıcılığın sağlanması gerekmektedir.

İnşaat: Belediyelerin kooperatif gibi inşaat yapması özel sektör için dezavantaj yaratmaktadır. Ayrıca, Belediye ve TOKİ ihalelerinde haksız uygulamalar yapılmaktadır.

Orman Ürünleri: Orman İşletme Bölge Müdürlüğü ihalelerinde kamunun denetimi az. İhalelerde Kamu İhale Kanunu daha etkin uygulanmalıdır.

Yük Taşımacılığı: K Belgesi ve TIR Karnesine yönelik uygulanan ücretler ve belgelerin alım sürecinde karşılaşılan uygulamalar sektörü rahatsız etmektedir. Karayolları tonaj uygulaması etkin uygulanmamaktadır. Kantarda tartıldıktan sonra herhangi bir başka denetim aracı olmadığı için etkin uygulanmamaktadır.

Ana Metal Sanayi: İşletme belgesi almak için önceden Emisyon İzin Belgesine ihtiyaç duyulmaktadır. Emisyon İzin Belgesinin alınması sürecinde ise denetimlerde ağır koşullar sürülmektedir. Ayrıca, denetim memurları sektör işleyişini bilmediği için firmalara zor şartlar sunmaktadır.

Toptan Meyve-Sebze Ticareti: Yeni Hal Yasası Komisyoncu esnafa ağır şartlar koşmaktadır ve yasada belirtilen cezalar Komisyoncular üzerinde yoğunlaşmaktadır.

Mobilya: KDV sektörde büyük sorun oluşturmaktadır. Kumaşta KDV %8, Mobilya parçasında %18. Aradaki %10'luk fark ta üreticilerin üzerine yüklenmektedir.

Züccaciye-Attariye: Karayolları tonaj uygulamasında taşıma sınırını az da olsa geçse 1.000 TL'den aşağı olmamak üzere ceza kesilmektedir. Kendi adına araba çalıştıranlardan K belgesi zorunluluğu kaldırılmalıdır. Çin'den yapılan ithalatta gümrükte uzman kişilerin görevlendirilmesi gerekmektedir. örneğin bir porselenin 1., 2. Veya 3. Kalite olduğunu gümrük memuru anlayamaz. Sektörel ithalatta doğu gümrüklerinden kötü ürünlerin girişi engellenmeli, yapılacak ithalatın özellikle İstanbul gümrüklerinden yapılması gerekmektedir.

Elektronik-İletişim Teçhizatları: Teknik Servis açılmasında herhangi bir şart aranmadığı için herkes kolayca teknik servis açabilmektedir. Bu da sektörde kalifiyesiz kişilerin iş yaptığı için sektörün imajını zedelemektedir. Buna yönelik denetimlerin arttırılması ve teknik servis için asgari şartların istenmesi gerekmektedir. ayrıca, teknik servis açılmas sürecinde asgari bir laboratuvar bulundurma zorunluluğu getirilmelidir. Telefon üzerinden alınan Özel İletişim Vergisi, geçici bir süreliğine konmasia karşılık hala yürürlüktedir.

Petrol Ürünleri: Madeni yağ özellikle 10 numara yağ sorunu hala devam etmektedir.

Medikal Ürünler: Firmaların her ihale için ayrı ayrı "İhale Durum Belgesi" almaları zorunluluğu getirilmiştir. Bu sektörde büyük sıkıntılara yol açmaktadır. Dışçılıkta 2011 yılında yapılan değişiklikle dış alımları ihaleye açılmıştır. Bu da kalitenin yerine daha ucuz ürünlerin ihalelerde öne çıkacağını göstermektedir.

Mücevherat: Belediye tarafından şehir içinde altın üretimine yönelik ruhsat verilmemesi sektörün önemli sorunları arasın yer almaktadır. Tamirciler ve gümüşçülerin Esnaf ve Sanatkarlar Odası içerisinde farklı örgütlenmesi sektörel birliğe zarar vermektedir.

Makine: Çin'den yapılan ithalatta, malın sorunlu çıkması halinde hem geri geldiğinde

tekrar bir gümrük vergisi uygulanırken hem de gönderirken odalarda sıra alınmaktadır. Bu sıralarda 500 TL gibi bir maliyet ortaya çıkmaktadır.

İthalatta özellikle numune olarak gönderilen ufak parçalar için ayrı ayrı Odadan ekspertiz istenmesi, firmalar açısından ayrı bir külfet oluşturmaktadır. Ayrıca, gümrük memurlarında da sektörel ürünler hakkında bilgisi bulunduğu için gümrükleme sürecinde de sıkıntılar yaşanmaktadır.

20 – Sektörel Bakımından Tahsilat Süreleri (Ağustos 2013)

Ekonomik krizin etkileri devam ederken gerek ülkedeki enflasyonu önleme politikası nedeniyle yaşanan likidite azlığı, gerekse ekonomik büyüme beklentilerinin gerçekleşmemesi nedeniyle ‘tahsilat sıkıntısı’ yaşanmaktadır. Tahsilat sıkıntısı sektörlerimize göre incelendiğinde durumun daha önce peşin çalışan beyaz eşya, kuyumculuk gibi sektörlerde de kötüleştiği görülmektedir.

Tablo 4. Sektörel olarak tahsilat süreleri

Sektör	Önceki Dönem	Cari Dönem
Tekstil	5-6 ay	8-10 ay
Gıda	Peşin	Teminat isteniyor
Beyaz Eşya	Peşin	5 ay
Kozmetik	6 ay	12 ay
Kuyumculuk	Peşin	12 ay
Elektrik	1-3 ay	4 ay
Makine	1-3 ay	4 ay
Küçük Ev Aletleri	1-3 ay	5 ay

Tahsilat sıkıntısının yaşanmasında Merkez Bankasının sıkı para politikası gelmektedir. Merkez Bankasının para basması enflasyonu arttırmıştırdan dolayı da bu durumun devam edeceği öngörülmektedir.

22 – Kuruyemiş Sektöründe Yaşanan Sorunlar ve Çözüm Öneriler:

1-Gıdalardaki aflatoxin miktarının tespiti amacıyla alınan numuneler mevcut yürürlükte bulunan “Gıdalardaki mikotoksin limitlerinin resmi kontrolü için numune alma, numune hazırlama ve analiz metodu kriterleri tebliği” kapsamında alınmakta. Ancak bu tebliğe göre özellikle ithalat ve ihracat için alınan numune miktarının fazla olduğunu düşünmekteyiz. Çünkü alınan çok miktardaki numuneden sadece cüz-i miktar alınıp analiz edilmekte. Geriye

kalan miktar ise heba olmakta. Üründen alınacak numunenin tüm partiyi temsil edecek şekilde daha az miktarlarda alınması mümkün olabilir mi? Alınan numuneler mükelleflere geri verilebilir mi? Yeniden milli ekonomiye katkı sağlanabilir mi?

2-Aflatoksin numunelerine ait analizlerin değerlendirilmesinde kullanılan “Bulaşanlar Yönetmeliği” nde ki kuru meyve, kuru yemiş ilişkin değerlerin düşük olduğunu düşünmekteyiz. Dünya sağlık örgütü risk olarak 20ppb değerini belirlemiş iken, bizde bu değer 10ppb olarak uygulanmakta. Bu hususunda değerlendirilmesini talep etmekteyiz.

3-Yine özellikle aflatoksin ile ilgili numunelerde olumsuzluk durumunda, şahit numunenin aynı laboratuvarda analiz edilmesini uygun bulmuyoruz. İlk analiz sonucuna paralel bir sonuç çıkma ihtimali yüksek. Başka laboratuvarında başka personel tarafından değerlendirilmesinin daha uygun olacağını düşünmekteyiz.

4-Üreticisi olduğumuz ürünlerin, satış yerlerinden alınan numunelerinin analiz sonuçları uygun çıkmadığı zaman o ürünün üreticisi olarak bizlerde sorumlu tutulmaktayız. Biz ise satış yerlerine sattığımız ürünlerle ilgili olarak görülen problemlerden dolayı sorumlu tutulmak istemiyoruz. Özellikle açık ürünlerin kime ait olduğu satıcının beyanına göre tespit edilmektedir. Ambalajlı ürünlerde üretici firmaların herhangi bir itirazı olamaz ancak açık ürünlerde bu husus istismara açık bir durumdur.

5-Numunelerle ilgili olumsuz bir durum çıktığında ceza-i işlem olarak kanunun, 40(d) maddesi yerine 40(i) maddesi değerlendirilebilir. Malatya’ da numune analiz sonucu uygun olmayan ürünlerde sorumlu ürün tedarikçisi kabul edilerek paketleyici firmadan izlenebilirlik istenmekte. Buna göre yasal işlem yapılmakta.

6- İthalatta sene başından beri uygulanan ön bildirim sisteminin kullanılabilir bir sistem olduğunu düşünmüyoruz. İthalat sürecini yavaşlattığını düşünüyoruz.

7-İthal edilen bitkisel ürünlerin bazılarında hem zirai karantina açısından kontrol yapılıyor hem de gıda yem şubesi kontrol ediyor. Bu; ürünlerin gümrüklü sahada ya da depoda uzun süre kalmasına dolayısıyla maliyetin artmasına neden oluyor.

8-Kuru yemiş ithalatında, ilimizde Aflatoksin ve pestisit için numune alınmakta. Bazı illerde bu ürünlerin ithalatında bu analizler yapılmadan da ithalata onay verildiğini duyuyoruz. Bu tip ürünlerin ithalatında bu analizlerin yapılma zorunluluğu var mıdır? İlimizde pestisit analizi yapacak laboratuvar olmadığı için komşu illere gönderiliyor. Bu durum da zaman kaybına sebep oluyor.

9-İthal edilmek istenen ürünler tır yâda kamyon üzerindeyken partiyi temsil edecek numune alınamayacağı gerekçesiyle numune alınmamakta. Eğer ürün araç üzerindeyken numune alınabilirse ithalat işlemi daha hızlı bitirilebilecektir.

10-Laboratuvarlardan alınan analiz ücretinin fazla olduğunu düşünmekteyiz. Bu konunun

1882
KONYA TİCARET ODASI
KONYA CHAMBER OF COMMERCE

TİCARET ODALARI KONSEYİ ÇALIŞMA PROGRAMI İZMİR TİCARET ODASI HAKAN KARAGÖZ

da tekrar değerlendirilmesini talep ediyoruz.

11- Akredite olmuş laboratuvarlar hem zaman hem de ücret olarak çok uygun oldukları için mükellefin bu talebi hem ihracat da hem de ithalatta daha fazla karşılanabilir mi?